

ANNEX 1.1

Relat "La lluita de la Nèlida"

La Nèlida camina cada dia pel seu poble de Cajamarca al Perú, i mentre camina, sempre s'atura a parlar amb els diferents éssers vius que es va trobant, tant com amb animals, plantes i amb l'aigua i els seus organismes. Mentre recorre aquest camí, pensa en la sort que té de viure en un espai com aquest, envoltada de naturalesa.

Tot i això hi ha un perill imminent que no només es troba al Perú, sinó a multituds d'altres països i racons. Sembla ser, que sota d'aquests llacs per on la Nèlida passeja, s'hi troben grans jaciments i grans quantitats d'or. Aquest or és molt apreciat per algunes persones, i aquestes, estan disposades a assecar els llacs i emportar-se l'or que hi ha a sota.

Quan la Nèlida s'assabenta que hi ha gent i un govern darrere disposat a deixar sense aigua a totes unes comunitats, per endur-se aquest or que hi ha sota, és quan decideix actuar.

Així doncs, la Nèlida davant d'aquesta situació que els amenaça amb la vida i la mort, decideix buscar ajuda. És així com ella s'uneix a la Marxa de l'Aigua caminant des de la seva Cajamarca natal fins a Lima, la capital del país, i recorrent més de mil quilòmetres, s'adona que no està sola. Són milers les persones que volen protegir els recursos dels Andes.

Milers de persones juntament amb la Nèlida es pregunten:

Què passarà amb nosaltres? On aniran la resta d'éssers vius de la natura?
I tota aquesta destrucció per l'or? Si aquest no es beu, ni es menja, ni sent...

El conflicte, però, segueix, i no només aquí, sinó arreu del món.

Imatge recuperada de: <http://dibujosbonitos.com/de/campesinos-manifestacion>

Informació per la redacció del relat extreta de: FRIGOLA, N (productora) & CABELLEOS, E (director). (2015). Hija de la Laguna. Lima, Perú. Guarango Films.

ANNEX 1.2

Relat "Moviment Cinturó Verd"

Les dones rurals de Kenya informaven que els seus rierols s'estaven assecant, el seu subministrament d'aliments era menys segur i havien de caminar cada vegada més lluny per aconseguir llenya per a combustible. És arran de tots aquests problemes amb els quals conviuen a Kenya, que una dona anomenada Wangari Maathai l'any 1977 va pensar que aquesta situació no podia seguir així i va decidir fer alguna cosa per canviar-ho. És així com va néixer el Moviment del Cinturó Verd. Un moviment ambiental que encoratja a diferents comunitats, en particular a dones, per conservar el medi ambient, millorar les seves condicions i mitjans de vida i reduir la pobresa.

Wangari va adonar-se que els problemes mediambientals no són un problema puntual, sinó que cuidar del medi ambient és un problema que s'ha de tenir en compte cada dia. A partir d'aquest moment, va pensar que una de les principals causes d'aquests desastres ecològics no només eren de les empreses, sinó de les persones que tenien el poder d'aturar-ho i no ho feien. Així doncs, va dedicar part de la seva vida no només a cuidar el medi ambient amb la plantació dels arbres, sinó a lluitar contra la part del govern que no defensava com ella i moltes altres persones el desenvolupament sostenible, la democràcia i la pau.

Des que aquesta lluita va començar, més de 40 milions d'arbres han sigut plantats retornant el verd al continent, i no només això, sinó que més de 30.000 dones han sigut empoderades amb l'ajuda d'aquest moviment... i les que queden!

JO NAPOLI, D (2010). Mama Miti: Wangari Maathai and the Trees of Kenya. Imatge recuperada de: <https://www.simonandschuster.com/books/Mama-Miti/Donna-Jo-Napoli/9781416935056>

Informació per la redacció del relat extreta de: StridesinDevelopment (2010) Wangari Maathai & The Green Belt Movement.

<https://www.youtube.com/watch?v=BQU7JOxkGvo> & <http://greenbeltmovement.org>.

ANNEX 1.3

Relat "Les dones Chipko"

Fa anys i anys, concretament l'any 1986 en un poblat de l'Índia anomenat Nahi-Kala es va iniciar un moviment que arribaria a tenir una gran repercussió. De les mans de Chamundeyi es va iniciar una gran lluita que durarà anys i dècades.

La Chamundeyi i diferent gent del seu poblat, estaven alerta des de feia temps d'una amenaça. Aquesta amenaça era una empresa minera que, tal com passa a altres racons, estava provocant greus canvis ecològics a la seva regió. Aquesta activitat minera havia començat feia temps en aquesta zona saltant-se lleis amb total impunitat. Es dedicaven a extreure en un primer moment, pedres de la vora del riu fins a arribar a assecar rius i fonts i deixant sense aigua a diferents regions, passant de tenir rius i boscos abundants a rius secs i boscos talats, convertint el paisatge en desert.

Per poder aturar aquesta empresa minera anomenada Gujral, que any rere any s'anava fent més rica, al contrari que a gent del poble, van decidir que donarien les seves vides per poder protegir la naturalesa. Tal com diu el nom del moviment, chipko significa abraçar, i és així com la gent del poble defensava aquestes zones, abraçant els arbres fins a fer enrere els camions o interposant-se en el seu camí per tallar-los el pas.

La lluita no violenta del poble de Nahi-Kala, juntament amb les seves líders, Chamundeyi i Iwari Devi, s'ha convertit al llarg dels anys en un clar exemple de capacitat de resistència, de la fortalesa de les dones, de la necessitat de la naturalesa, ja que és gràcies a ella que podem viure i de com qualsevol persona és capaç d'empoderar-se i defensar el que creu.

Candlewick press (2013) imatge recuperada de:
<https://hilaryschenker.wordpress.com/2013/10/15/chipko-movement/>

Informació per la redacció del relat extreta de: MIES, M ; SHIVA,V. (2014). Ecofeminismo. Barcelona: Icaria editorial 391.399.

ANNEX 1.4

Relat "No Més Blocs!"

Fa uns anys, un grup de veïnes es van reunir perquè l'ajuntament i altres polítics volien construir 26 gratacels. Feia 50 anys havien aturat ja la construcció de molts blocs a Bellviatge, aturant les obres dia rere dia. Tot i això, anys després es trobaven amb el mateix problema.

Aquests gratacels es volien construir a sobre dels últims camps d'Hospitalet, on també s'hi situaven algunes masies. L'impacte ambiental d'aquest projecte seria molt gran, cosa que va fer alertar la població.

Les veïnes de diferents barris de l'Hospitalet van crear la plataforma "No Més Blocs". Amb aquesta plataforma informaven a la gent sobre aquest pla, explicaven a tot arreu les conseqüències que aquestes construccions podien tenir a les vides de les persones, perdent els paisatges, parcs i zones on passejar i gaudir.

Les veïnes s'estranyaven que volguessin construir més gratacels quan, els que ja acabaven de construir encara estaven mig buits!

Les persones de No Més Blocs feien reunions amb polítics, explicaven el seu problema a altres barris de l'Hospitalet, i van fer algunes manifestacions amb molta gent de barris i pobles del voltant.

Al final, gràcies a la lluita constant d'aquestes veïnes, i juntament amb altres organitzacions, es va aconseguir portar el projecte davant d'un jutge. Aquest jutge, fa uns dies, va declarar que el projecte no es podia portar a terme degut a que hi havia hagut diverses vulneracions. I així va ser com les veïnes de Bellvitge van aconseguir aturar un pla urbanístic que volia canviar tant les seves vides.

ANNEX 1.5

Relat "Cel Net" contra les petroquímiques!

Des de fa molts anys, veïnes del Camp de Tarragona conviuen amb moltes empreses petroquímiques al seu voltant.

Aquestes empreses han fet que les veïnes visquin cada dia amb sorolls continus, males olors, contaminació de l'aire i ambiental. A més, viuen amb la temor de que hi hagin explosions o fugites d'aquestes fàbriques i que provoquin ferits o fins i tot morts.

Amb els anys aquestes veïnes han vist com ha empitjorat el paisatge, les condicions de vida i la seva salut. Fins i tot han vist accidents greus.

Tots aquests problemes han estat silenciats. Un grup molt d'empreses molt com Repsol controlen la zona degut al gran poder que tenen, i no els interessa que aquestes notícies se sàpiguen. Com que aquestes veïnes veïen que ningú els feia cas van crear la plataforma Cel Net. Aquesta plataforma es va crear al 2008 i està recolzada per una llarga llista d'associacions que l'ajuden en la lluita contra aquestes fàbriques.

Cel Net vol que la gent s'assabenti d'aquests problemes. Treballen per preservar la flora i la fauna que viu a la zona, així com la salut de totes les persones. Tot i que la intenció que aquesta lluita no sigui coneguda segueix per part de les empreses, aquestes veïnes no es rendeixen, segueixen defensant allò que estimen, i diuen que cal fer un canvi social i econòmic per poder viure millor.

ANNEX 1.6

Relat "Salvem els Tres Turons"

Fa uns 40 anys en motiu dels jocs olímpics de Barcelona es va aprofitar per canviar d'imatge molts dels barris de la ciutat. Com a conseqüència, moltes persones que vivien en cases autoconstruïdes (fetes per elles mateixes) van ser expulsades, van enderrocar les seves cases i les van reubicar en altres zones o ciutats.

Això va succeir a diverses zones, i una d'elles va ser al Parc del Guinardó i a la zona dels Tres Turons. Algunes de les cases que van destruir tenien els sostres d'amiant, un material molt contaminant i perillós per la salut que ja no s'utilitza. En lloc de treure aquest material es va tirar formigó a sobre, fent una capa de ciment i formigó a sobre dels camins de terra perquè aquest material no quedés a "l'aire lliure".

Avui en dia hi segueixen havent algunes d'aquestes cases autoconstruïdes, però encara volen enderrocar aquestes cases per fer-hi un parc més gran i pavimentar els terrenys. El veïnat que viu allà està a favor de construir un parc, però creuen que no cal tirar les seves cases, ja que suposen només un 5% de tota la zona forestal del parc, ni tampoc remouren les terres contaminades amb l'amiant, ja que podria ser perjudicial per a la seva salut i per la de l'ecosistema de l'espai.

A més, durant els últims anys el veïnat ha vist com cada cop hi ha més gent que va a aquest parc, concretament a les bateries antiaèries que actualment es fan servir com a miradors. Les persones que omplen aquesta zona són turistes, cada cop ocupen més espai i hi deixen brutícia i molesten a les veïnes fent soroll i algunes festes. Els autobusos d'aquesta zona estan més utilitzats per turistes que no pas per veïnes.

Les veïnes estan organitzades per defensar les seves cases i el barri on viuen, van crear la plataforma "Salvem els Tres Turons".

<https://salvemelstresturons.blogspot.com/>